

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX.

ZATURDAG den 5den NOVEMBER, 1831.

N. 44

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

NEDERLANDEN.

REEKS VAN ACHTTIEN ARTIKELEN,
door de gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, vereenigd in conferentie te Londen, aan de Nederlandsche Regering voorgesteld, by een schryven aan den Minister van Buitenlandsche Zaken van den 27sten Juny II., als preliminair van een traktaat van Vrede tusschen Holland en België.

De conferentie, bezielde door het verlangen, om de zwaarigheden te vereffenen, die alnog aan de schikking der Belgische zaken in den weg staan, heeft gemeend, dat de volgende artikelen, die de voorloopige bepalingen van een vredes-verdrag zouden uitmaken, tot dit doel konden leiden. Zy heeft dienvolgens besloten dezelve aan de beide partyen voortestellen.

Art. 1. De grenzen van Holland zullen het geheele grondgebied, al de plaatsen, steden en oorden bevatten, welke in den jare 1790 aan het voormalig Gemeenbest der Vereenigde Nederlanden toebehoord hebben.

Art. 2. België zal zamengesteld worden uit al het overige grondgebied, hetwelk by de verdragen van 1815 den naam van Koningryk der Nederlanden erlangd had.

Art. 3. De vyf mogendheden zullen hare goede diensten in het werk stellen, ten einde de *status quo* in het Groot-Hertogdom Luxemburg gehandhaafd worde, gedurende den loop der afzonderlyke onderhandelingen, welke de Souverein van België met den Koning der Nederlanden en met het Duitsch Verbond, ter zake van gezegd Groot-Hertogdom, zal openen; en welke onderhandelingen afgescheiden zullen zyn van de vraag nopens de grenscheiding tusschen Holland en België.

Het is de bedoeling, dat de bepalingen der artikelen 1 en 2, volgen zoude, dat sommige bezittingen van Holland en België wederkeerig in elkanders grondgebied ingesloten zouden liggen, zoo zullen er tusschen Holland en België, in het minnelijke, zoodanige ruilingen gedaan worden, als wederkeerig voegzaam zouden kunnen worden geoordeeld.

Art. 4. Zoo het blykt, dat het gemeenbest der Vereenigde Nederlanden in 1790 niet by uitsluiting de souvereiniteit in de stad Maastricht uitoefende, dan zullen de beide partyen op middelen bedacht zyn, om zich te dezen opzichte over eene behoorlyke schikking te verstaan.

Art. 5. Daaruit de grondslagen, vastgesteld by de artikelen 1 en 2, volgen zoude, dat sommige bezittingen van Holland en België wederkeerig in elkanders grondgebied ingesloten zouden liggen, zoo zullen er tusschen Holland en België, in het minnelijke, zoodanige ruilingen gedaan worden, als wederkeerig voegzaam zouden kunnen worden geoordeeld.

Art. 6. De wederkeerige ontruiming van landstroken, steden en plaatsen zal geschieden, onafhankelyk van de schikkingen betrekkellyk de ruilingen.

Art. 7. Het is de bedoeling, dat de bepalingen der artikelen 108 tot 117 ingesloten van de algemeene weener kongres-akte, betrekkellyk de vrye vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, toegepast zullen worden op de stroomen en rivieren, welke door het Belgisch grondgebied loopen.

De ten uitvoer legging dezer bepalingen zal binnen het korst mogelyke tydsverloop geregeld worden.

De deelneming van België aan de Rynvaart, langs de binnenwateren tusschen deze rivier en de Schelde, zal het onderwerp uitmaken van eene afzonderlyke onderhandeling tusschen de belanghebbende partyen, waarby de vyf mogendheden hare goeddiensten zullen verleenen.

Het gebruik van de vaart van Gent naar Terneuzen, en van de Zuid-Willemsvaart, beide gedurende het bestaan van het Koningryk der Nederlanden gegraven, zal aan de ingezetenen der beide landen gemeen zyn; en er zal dienaangaande een reglement worden vastgesteld.

De uitwateringen zullen voor de beide Vlaanderen op de voogaamste wyze geregeld worden, ten einde overstromingen voor te komen.

Art. 8. Ter uitvoering van de vorenstaande artikelen 1 en 2 zullen binnen den korst mogelyken tyd in de stad Maastricht Hollandsche en Belgische commissarissen tot de grenscheiding byeenkomen, en overgaan tot het trekken der grenslyn, welke Holland van België moet afscheiden, overeenkomstig de beginselen, te dien aanzien vastgesteld by de artikelen 1 en 2.

Deze zelfde commissarissen zullen zich met de ruilingen bezig houden, welke, ten gevolge van art. 5, door de bevoegde magt der beide Staten moeten gedaan worden.

Art. 9. België zal, binnen dezelfs grenzen, zoo als die, overeenkomstig de by de tegenwoordige voorloopige bepalingen vastgestelde beginselen, zullen getrokken worden, ten allen tyde eenen onzijdigen Staat uitmaken. De vyf mogendheden, zonder zich in het inwendige beheer van België te willen mengen, waarborgen aan het

zelve deze duurzame onzijdigheid, alsmede de uitgestrektheid en onschendbaarheid van dezelfs grondgebied, binnen de by dit artikel vermelde grenzen.

Art. 10. Uit billyke wederkeerigheid zal België gehouden zyn, deze zelfde onzijdigheid jegens alle de overige Staten in acht te nemen, en geene de minste inbreuk te maken op derzelve in en uitwendige rust, altyd behoudens dezelfs regt, om zich tegen allen vreemden aanval te verdedigen.

Art. 11. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig art. 15 van het verdrag van Parys van 30 Mei 1814, voortdurend by uitsluiting eene handelshaven blyven.

Art. 12. De verdeling der schuld zal zoodanig plaats hebben, dat ten laste van elk der beide landen het geheel der schulden kome, waarmede oorspronkelyk, en vóór de vereeniging, de verschillende landstroken bezwaard waren, die hun grondgebied uitmaken; en dat in eene billyke evenredigheid verdeeld worden die schulden, welke gedurende de vereeniging zyn aangegaan.

Art. 13. Onverwyld zullen er van weersyden benoemde commissarissen ter verëvening byeenkomen; het eerste onderwerp hunner handelingen zal zyn, het aandeel te bepalen, hetwelk België voorloopig, en behoudens nadere verëvening, zal moeten betalen voor de dienst van een gedeelte der renten van de schulden, in het voorgaande artikel vermeld.

Art. 14. De krygsgevangenen zullen, veertien dagen na de aanneming dezer artikelen, van weersyden teruggesonden worden.

Art. 15. Het beslag, hetwelk in de beide landen op byzondere eigendommen gelegd is, zal onmiddelyk worden opgeheven.

Art. 16. Geen ingezetene der van weersyden ontruimde landen zal tot de handhaving van dezer artikelen aangeworpen of verontsteld worden.

Art. 17. De zyn mogendheden behouden zich voor om hare goede diensten te verleenen, indien dezelve door de belanghebbende partyen mogten ingeroepen worden.

Art. 18. Deze artikelen, van weersyden aangenomen zynde, zullen in een definitief verdrag veranderd worden (Get.) ESTERHAZY, P. DE TALLEYRAND, PALMERSTON, BÉLOW, MATUSZEWIC.

Antwoord der Nederlandsche Regering: EXCELLENTIEN!

De heer baron van Wassenberg heeft my den brief ter hand gesteld, welken Uwe Exc. my de eer deden, my, onder dagteekening van 27sten Juny II., toe te zenden. Deze brief ging vergezeld van eene nieuw reeks voorstellen, in achttien artikelen vervat, die tot preliminairen zouden strekken van een vredes-verdrag tusschen Holland en België.

De Koning, onder wiens oog ik my gemaast heb deze mededeeling te brengen, kennis van dezelve genomen, en haar, evenzeer als de consideratiën, aan Z. M. door den heer baron van Wassenberg voorgesteld, met al die kalme en bedaardheid overwogen hebbende, welke het belang der zaak en het gewigt der omstandigheden vorderen, heeft my gelast tot het geven van het volgende antwoord:

De annexe A van het 12de protokol, sinds het tydstip der toetreding Zr. Ma., en in verband met het 10de en 13de protokol, waarvan deze annexe de altsom bevat, de onveranderlyke grondslag der onderhandelingen geworden zynde, heeft de Koning Hoogdezelfs eerste zorg moeten wyden aan de vergelyking dezer annexe tegen de achttien artikelen, thans voorgesteld, om te strekken tot preliminairen van een vredes-verdrag tusschen Holland en België. Uit deze vergelyking is het gebleken, dat er een zeer wezenlyk verschil bestaat tusschen de grondslagen van scheiding, door den Koning aangenomen, en de achttien artikelen, en dat al de veranderingen, welke de conferentie in dit oogenblik aan deze grondslagen voorstelt te maken, ter gunste van België, en ten nadeele van Holland zyn. Eene korte ontwikkeling zal genoegzaam wezen, om die beide daadzaken te bewyzen.

Het tweede artikel van de annexe A sluit het groot-hertogdom Luxemburg, "hetwelk, krachtens verschillende titel door de vorsten van het huis van Nassau als eigendom bezeten, uitmaakt, en zal voortgaan uit te maken een bestanddeel van het Duitsche Verbond," wel uitdrukkellyk van het Belgische grondgebied uit. De voorgestelde artikelen nu, de regten des Groot-Hertogs intwyfel latende, zwygen over deze uitsluiting, waarby niet slechts het huis van Nassau, maar ook Holland belang heeft, welks militaire toestand krachtadig is gewaarbergd door den steun, dien de souvereiniteit van het

huis van Nassau in het groot-hertogdom Luxemburg denzelfden aanbiedt, doch door de vereeniging van het Groot-Hertogdom met België verzwakken zoude.

Er is meer: in het derde artikel der voorgestelde preliminairen, kondigen de vyf Mogendheden aan, dat zy hare goede diensten zullen aanwenden om den *status quo* in het Groot-Hertogdom te doen stad houden, gedurende den loop der afzonderlyke onderhandeling, die de Souverein van België met den Koning der Nederlanden, en met het Duitsche Verbond, opzigtelyk het voormelde Groot-Hertogdom zal openen.

Nu is deze *status quo* juist eene wezenlyke grief, waarvan Z. M. sints lang het herstel verlangd heeft.

Wat verder het onbelemmerde verkeer der vesting Luxemburg met Duitschland betreft, dezelfs handhaving uitsluitend aan het Duitsche Verbond behoorende, zoude de Koning Groot-Hertog aan zyne verplichtingen jegens dat Verbond te kort doen, indien hy te dien opzichte eene wezende competentie erkende. Daar bovendien de Belgen tot de annexe A niet zyn toegestreden, bevindt zich het 3de artikel der voorgestelde preliminairen in wederspraak met de nota, op den 7den Juny door de conferentie aan de gevolmagtigden des Konings toegesonden, waarin gezegd wordt "dat de vyf mogendheden de belanghebbende partyen het voorstel eener ruiling van het Groot-Hertogdom niet zouden doen, dan na de toetreding der Belgen tot de grondslagen der scheiding, door de conferentie vastgesteld, en bereids door Z. M. aangenomen." Het is waar, volgens dezelve nota "zullen de schikkingen, die ten oogmerk zouden hebben, het bezit van het groot-hertogdom Luxemburg aan België te verzekeren, schikkingen zyn met wederkeerige goedkeuring aangegaan dat bezit met niet kunnen verkracht worden dan tegen billyke vergoedingen; dese beginselen zyn die der vyf mogendheden, en zullen het altyd blyven; zy belemmeren geenszins de besluiten des Konings; verre van inbreuk te doen op zyne regten, getuigen zy van eerbied voor dezelve, en strekken slechts om ten gevolge der equivalents, welke Z. M. zoude meenen te kunnen aannemen, en op den grondslag van wederkeerig nutschikkingen te doen geboren worden, waarvan het eenige oogmerk zoude zyn, de bevestiging des vredes te verzekeren." Het is weder waar, dat zoodanige ruiling, zoo dezelve immer op het tapyt kon worden gebragt, uitsluitend van de competentie des Konings en van het Duitsch Verbond zoude zyn; een beginsel, door de beide magtigste Staten van het Verbond en andere leden van hetzelfde luide aangekondigd; maar deze beschouwingen vernietigen de daadzaak niet, dat art. 3 en 3 der voorgestelde preliminairen eene wezenlyke, en voor Z. M. ongunstige verandering van de annexe A bevatten. Het achterlaten van het 9de artikel der annexe schynt weder de vraag ten voordeele van België voorbeslist te hebben. Men behield zich by hetzelfde het onderzoek voor, of er mogelykheid zoude zyn, de weldaad der neutraliteit, aan België gewaarbergd, tot naburige landen uit te strekken; een voorbehoud, dat men vermoedt op het groot-hertogdom Luxemburg toepasselyk te zyn, maar dat men in de voorgestelde preliminair artikelen, uit hoofde der veronderstelde vereeniging van het groot-hertogdom met België, overbodig schynt geoordeeld te hebben.

Het vierde artikel der ontworpen preliminairen is nieuw. Men betwyfelt in hetzelfde de uitsluitende uitoefening der souvereiniteit binnen de stad Maastricht door de Republiek der Vereenigde Nederlanden in 1790. Indien deze twyfeling gegrond ware, hetwelk men niet kan erkennen, zoude deze omstandigheid niets voor België bewyzen, hetwelk niet meer regten heeft dan Holland op het oude Bisdom van Luik zelf.

Naar luid van artikel 4 van de annexe A, zullen er door de zorgen der vyf Mogendheden zoodanige ruilingen en schikkingen tusschen de beide landen getroffen worden, dat zy dezelve het wederkeerig voordeel van een geheel aan elkander liggend grondgebied, en van een onbelemmerd verkeer tusschen de steden en plaatsen, in derzelve grenzen begrepen, zullen verzekeren.

Daar nu België geene enclavesingen in het oude grondgebied der Vereenigde Nederlanden heeft, was deze voorwaarden zichtbaar in het belang van Holland. De voorgestelde preliminairen spreken integendeel slechts van ruilingen in der minne tusschen Holland en België, welke van wederzydsch geryf zouden kunnen geoordeeld worden. Er wordt geene melding meer gemaakt van eene geheele aan elkander liggend grondgebied, noch van een onbelemmerd verkeer, noch van de verbindtenis door de vyf Mogendheden aangegaan, om door hare

bemoeyenssen schikkingen daart te stellen, die deze voordeelen aan de beide landen zullen verzekeren.

Het zesde artikel der voorgestelde preliminairen beviadt zich niet in de annexe A. "De wederkeerige ontrenting der gronden, steden en plaatsen," zegt het, zal "onafhankelijk van de schikkingen, tot de ruilingen betrekkelijk, plaats grijpen." Nu zoude deze ontrenting, eer alles zyn beslag gekregen heeft, Holland berooven van den voornaamsten waarborg, dien het tegen een land in staat van omwenteling bezit, om te zien uitvoeren, wat zal zyn bepaald geworden. Deze waarborg is aan Holland door de conferentie zelve verzekerd geworden, welke naar luid der annexe A. van het protocol n°. 10 aan de gezagvoorders in België heeft doen verklaren, dat, indien de Belgische troepen den 20sten January niet waren terug gekeerd in de stellingen, welke zy den 21sten November hadden, de citadel van Antwerpen niet zoude ontruimd worden, en het is bewezen, dat de Belgische troepen den 20sten January niet in de gezegde stellingen zyn terug getreden.

Veigens artikel 7 der voorgestelde preliminairen, zal het doen deelen van België in de scheepvaart van den Rijn langs de binnenwateren tusschen dien stroom en de Schelde, het onderwerp eener afzonderlyke onderhandeling tusschen de belanghebbende partyen worden, aan welke onderhandeling de vyf mogendheden hare goede diensten zullen verleenen. Het is belangrijk op te merken, hoezeer dit voorstel, waarvan niet gesproken wordt in de annexe A., onaannemelyk is. Inderdaad, hoezeer de Koning bereid is, zonder verwyf onderhandelingen te openen, om de vrye vaart op de Schelde, naar luid der akte van het Weener congres te regelen, kan Hoogstdezelve by deze onderhandelingen de goede diensten van andere mogendheden niet aannemen, vooral wanneer deze zelve belanghebbende partyen by het onderwerpe-lyke punt zyn. Deze bedenking raakt s' Konings waar-igheid, de onafhankelykheid van Holland en den eerbied, welke de mogendheden aan die van alle volkeren toedragen, te zeer van naby, om hier langer by stil te staan.

Het gebruik der Hollandsche kanalen staats alle natie vry; even zoo is het in België. Eene byzondere overeenkomst, welke het gebruik van het kanaal van Gend naar Terneuze, en van de Zuid-Willemsvaart aan de inwoners der beide landen gemeen zoude verklaren, zoude dienvolgens van het algemeen beginsel afwyken.

Het 8ste artikel der voorgestelde preliminairen gaat de bepaling van art. 5 der annexe A. met sulzwygen voorby, volgens welke bepaling de vyf hoven, indien er verschil van gevoelen tusschen de commissarissen ter demarcatie mogt ontstaan, hetwelk niet in der minne zoude kunnen geschikt worden, derzelve bemiddeling zullen aanwenden, en de verschillen, op de met de vastgestelde beginselen meest overeenkomende wyze, zullen verevenen. Eene eenvoudige weigering van de zyde der Belgische demarcateurs zoude mitsdien genoegzaam wezen, om alles tegen te houden.

Het 9de artikel, hoewel voor het overige byna gelyk aan het zesde der annexe A., is niet zoo duidelyk met betrekking tot de uitsluiting van het groot-hertogdom Luxemburg, welke niet meer voorkomt in het 2de artikel.

De artikelen 12 en 13 vervangen de negen laatste artikelen der annexe A., betrekkelijk de verdeeling der schulden. Zy zyn geheel onvolledig, en stellen eenen geslacht verschillende grondslag daar, waarby men de schadeloosstelling en de menigvuldige opofferingen van Holland uit het oog schynt verloren te hebben; 's Gravenhage is niet meer tot het vereenigingspunt der commissarissen-liquidateurs aangewezen, en er wordt niet meer gesproken van de bemiddeling der vyf hoven, om, ingevalle van verschillen, welke niet in der minne zouden kunnen geschikt worden, deze op de met de aangenomen bepalingen meest overeenkomstige wyze te verevenen; eene uitlating, welke den Belgische liquidateurs de gelegenheid zoude verleenen om zich aan alle schikking te onttrekken. Naar luid van art. 13 zoude het eerste werk der vereenigde commissarissen-liquidateurs zyn het aandeel te bepalen, dat België voorloopig zoude hebben te betalen, behoudens de liquidatie, voor de voldoening van een gedeelte der interessens van de schulden, in het voorgaande artikel vermeld. Art. 17 der annexe A. integendeel maakt deze betaling geheel onafhankelyk van de byeenkomst der commissarissen-liquidateurs, door te bepalen dat België gehouden zal zyn, voorloopig en behoudens liquidatie, zyn aandeel in de voldoening der renten en de amortisatie der schulden van het Koninkryk der Nederlanden, naar het prorata van art. 10 en 11 te betalen, tot dat het werk dezer commissarissen zal voleindigd zyn. Dit verschil schynt zeer gewigtig, dewyl het, volgens art. 13 der voorgestelde preliminairen, voor België genoegzaam zoude wezen, het zenden van commissarissen-liquidateurs op te houden, om te gelyker tyd de betaling van deszelfs aandeel in de voldoening der renten en in de amortisatie der schulden te verschuiven. Deze reeds zoo zwaarwigtige bedenkingen verstrygen nog een hooger gewigt, wanneer men opkijkt tot de beginselen, die de conferentie geleid hebben tot de regelg der schuld van het Koninkryk der Nederlanden, en welke zoo duidelyk zyn uitgedrukt in de inleiding des protocols van 27sten January. Onder de overwegingen, om te geraken tot de verdeeling van de schuld, waren er ongetwyfeld punten, welke alleen van de keuze van België afhankelyk konden zyn, en in dat opzigt had Holland, in de benaming van "voorstel-ten" welke de tweede afdeeling der grondslagen van scheiding verkregen had, geene inbreuk op deszelfs regten gevonden, en wel te minder, daar het 13de artikel van Holland, ten laatste en krachtens de bemiddeling der vyf hoven, de verevening der financiële geschilpunten met België verzekerde in den zin, het meest over-

eenkomstig met de bepalingen, in de acte van scheiding vervat; maar hetgeen Holland eenen waarborg gaf, tegen alle onzekerheid bevestigd, en Z. M. byzonder heeft doen besluiten om toe te treden niet slechts tot de grondslagen van schikking, wat de grenzen betreft, maar ook tot die schikkingen, "welke voorgesteld waren" voor de verdeeling der schuld, was de verzekering, "dat de toekomstige Souverein van België" gelyk zich het slot van het 12de protocol uitdrukt, "de schikkingen zoude moeten aannemen, in het gezegde protocol vervat", dat is te zeggen, die, welke betrekking hebben op de verdeeling der schuld.

Hoe zoude dan, na deze daadzaken, de Koning zich thans kunnen vergenoegen met eene liquidatie, welke die der schulden zoude uitsluiten, alleen ten laste van Holland gekomen als een gevolg der vereeniging, en de waarde van de opofferingen, die Holland gedaan heeft om haar te verwerven, en alzoo deelnemen aan een verdrag, dat, wel verre van de billyke verwachting zynzer getrouwe onderdanen te vervullen, hunne eigendommen aan eenen onontwykbaren schok zoude bloot stellen?

Art. 15 veronderstelt eene daadzak, die niet in Holland bestaat, waar, ten gevolge van den Belgische opstand, de goederen van niemand gescequesteerd zyn geworden; door het aannemen dezer nieuwe redactie, zoude men alzoo erkennen medeplichtig te zyn aan eene onregtvaardigheid, door het Belgische gouvernement alleen begaan. Het nieuwe artikel is bovendien gebrek-kig, en, wanneer men het vergelykt met het artikel 14 de annexe, wordt het byna twyfelachtig of de patrimonie-tele goederen en de meinen van het Huis van Oranje niet van de opheffing van het sequester zouden uitgesloten zyn.

Uwe Excellentien zullen my wel willen vergunnen deze parallel met eene algemeene aanmerking te besluiten, welke op onderscheidene wezenlyke artikelen der voorgestelde preliminairen toepasselyk is; zy is deze, dat, in stede der naauwkeurigheid en duidelykheid der annexe A, men hier eene wafte en onbepaalde redactie ontmoet, welke dubbel gevaarlyk wordt, wanneer men betrekkingen moet regelen, niet met een gouvernement, op vaste grondslagen gevestigd, maar met een land in staat van omwenteling, welks eenmaal erkende onzydigheid de toevlugt tot de wapenen zoude kunnen blemmeren, in het geval, dat het zich aan eene billyke verklaring van geschilpunten zoude onttrekken; en ten opzichte van hetwelk de vyf mogendheden zich in art. 17 vergenoegen met het voorbehoud hunner goede diensten, wanneer die opgevorderd zullen worden door de belanghebbende partyen, zonder er zich toe te verbinden, zonder uit te drukken, of deze goede diensten op de vordering van eene der beide partyen zullen verlaend worden, en zonder stellig te verklaren, gelyk in de annexe A, dat zy met derzelve bemiddeling zullen tusschenkomen, en de verschillen, op de met de bepalingen der gezegde annexe meest overeenkomende wyze, zullen verevenen. Alzoo, wel verre van eenige uitkomst, welke dan ook, voor de verdeeling der schuld, voor de grenzen, en voor andere onderwerpen, welke geregeld behooren te worden, aan de hand te geven, verleenen de preliminairen integendeel de middelen aan België, om alles weder door eigendunkelyke uitleggingen, in problema te brengen. Reeds hebben de beraadslagingen, waartoe deze preliminairen te Brussel aanleiding gegeven hebben, meer dan te veel deze waarheid bevestigd, en de redevoering, door hem gehouden, die de buitenlandsche zaken in België met de daad bestuurt, bewyst genoeg wat Holland van de toetreding Zr. Mt. tot de voorgestelde preliminairen zoude te wachten hebben. De ontwikkelingen en verklaringen, in welke hy getreden is, zyn des te merkwaardiger, daar hy het is, die door zyn standpunt de onderhandelingen en bemoeyingen der Belgische commissarissen te Londen noodzakelyk geleid heeft, en geacht moet worden er al de byzonderheden van te kennen.

Buiten deze aanmerkingen, welke den geest dezer artikelen betreffen, kan men niet afzyn nog te bemerken, dat de nieuwe uitgekozen vorm van preliminairen van een vredesverdrag eene ingewikkelde beslissing van het punt der souvereiniteit bevat; welk punt by het 12de protocol en deszelfs annexe A., waarby alleen van scheiding gehandeld wordt, onaangeroerd is gelaten.— Edoch in de veronderstelling zelfs, dat de Koning konde toegeven, dat de oplossing van dit gewigtige vraagstuk in de weegschaal der schikking tusschen Holland en België wierd nedergelegd, zoude Z. M. er de hand niet toe vermogen te leenen, zonder billyke equivalenten, dat is te zeggen, tegen voorwaarden, die de regtvaardigheid, en de goede zaak en de belangen van Holland te gelyker tyd vorderen.

Indien by deze overwegingen de voorgesteld artikelen eene moeyelyke gewaarwording by Z. M. hebben doen ontstaan, heeft Hoogstdezelve met niet geringer leedwezen den gang opgemerkt, welke aan de onderhandeling gegeven is.

Toen de uitbreiding van het oproer den steun van de geallieerden des Konings noodig had gemaakt, riep Z. M., overeenkomstig de traktaten, derzelve medewerking in tot herstel van de wettige orde. Hoewel de conferentie van Londen zich met dat doel vereenigde, nam zy, in plaats van te trachten het te bereiken, gelyk zy er de hoop van had doen voeden, wel ras eene tegenovergestelde rigting, door de uitkomsten en gevolgen van den opstand aan te nemen. Echter verkondigde zy luid, dat, uitgaande van het beginsel der scheiding van Holland en België, de regten van het eerstgenoemde land geëerbiedigd en gehandhaafd zouden worden. By haar 12de protocol stelde zy grondslagen voor, bestemd om de scheiding van België en Holland te vestigen. Ondanks gewigtige beweegredenen, om

die grondslagen niet te bevestigen, nam de Koning de hand met het oogmerk om zonder verwyf de hoofden der vereeniging aan Holland weder te geven, en hetzelve te voortduren der Financien zyne rust te verschoonen, welke te eerbiedigen het den Belgen by art. 7 der annexe A. uitdrukkellyk is opgelegd. België sloeg eenen anderen weg in. Het ging voort met achtereenvolgens nieuwe niet vol te houden eisen in het midden te brengen, onttrok zich aan de voorgestelde schikking, en ging zich tegen de conferentie met gedragingen te beuten, tot nu toe in de geschiedrollen der diplomatie onbekend.

Deze staat van zaken ettelijke maanden voortdurende, zag zich de Koning in de verplichting gebracht aan te dringen op de uitvoering der verbindtenis, door de conferentie aangegaan, van naamelyk België tot naleving der voorgestelde grondslagen van scheiding te noodzaken. De conferentie stelde den eersten Juny als uiterlyken termyn ter aanneming aan de autoriteiten van België.— Deze termyn en de eerste dagen dier maand zonder uitkomst verlopen zynde, verwittigde de conferentie de gevolmagtigden des Konings, by eene nota van den 7den Juny: "dat, ten gevolge van narigten, den volgenden dag uit Brussel ontvangen, de Belgen zich ten opzichte der vyf Mogendheden, door aanneming der grondslagen van scheiding, niet in het standpunt hadden geplaatst, waarop zich de Koning, die tot deze zellie grondslagen ten volle toegetreden was, opzigtelyk haar bevoord; dat lord *Ponsonby* bepaaldelyk was terug geroepen; dat de generaal *Belliard* van wege het gouvernement Z. M. den Koning der Franschen, bevel had ontvangen om Brussel te verlaten, zoo ras lord *Ponsonby* zoude vertrekken, en dat zich de conferentie met het beramen van maatregelen bezig hield, welke de verbindtenissen, door de vyf Mogendheden jegens den Koning aangaan, zouden kunnen vereischen."

Zoo was de stand der zaken den 7den Juny, en het gouvernement Z. M. ging voort met het maken van voorbereidselen, ten einde zyne eigene middelen met die der vyf Mogendheden te vereenigen, om het gewenschte oogmerk te bereiken, toen het vernam, dat de conferentie, in plaats van, ter uitvoering der stellige schikkingen, door haar jegens den Koning aangegaan, van hare zyde middelen van dwang te beramen, besloten had, eenen geheel verschillende gang te nemen, en, dat zy de weigering der Belgen, om de bepaalde grondslagen aannemen inwilligende, zich met een nieuw ontwerp van schikking bezig hield, lynregt strydig met het eerste, by uitstek nadeelig voor de erkende regten van Holland, en den stempel dragende van den voordeelligen uitslag der pogingen, van de zyde der Belgen te Londen aangewend, even zoo als van den vurigen wensch, om ter hunner gunste in alle inwilligingen toestemmen welke geschikt konden zyn, om aan deze een gunstig onthaal in België te verzekeren.

De achttien artikelen, welke Uwe Exc. my de eer hebben gedaan my toe te zenden, en welke aan beide partyen zyn voorgesteld, als een ontwerp van preliminairen van een vredesverdrag, zyn deze berigten komen bevestigen. De onverwachte inhoud van dat stuk heeft Z. M. des te grievender getroffen, daar, blykens deszelfs resultaat, de conferentie niet een eenige der veelvuldige aanmerkingen, door de gevolmagtigden der Nederlanden te berde gebragt, heeft vermeend te moeten opnemen. De meeste dezer artikelen schynen voort te vloeyen uit eene overeenstemming met hen, die het gezag in België uitoefenen; maar, zonder zich by dien schyn op te houden, is het eene daadzak, dat zy aan België en aan Holland te gelyk werden medegedeeld, en dat men het kabinet van 's Gravenhage niet vooraf over derzelve inhoud raadpleegde, gelyk Z. M. konverwachten, uit overweging van het standpunt, waarop Hoogstdezelve zich, door aanneming van de grondslagen der scheiding, jegens de conferentie geplaatst had; van het eerste doel dat aanleiding had gegeven tot de byeenkomst van de gevolmagtigden der vyf mogendheden en des Konings, en van dat, wat een wettig Vorst, steunende op gerechtigheid en verdragen, het regt heeft van te vorderen, wanneer het de ondersteuning van zynen persoon en zynzer getrouwe volkeren tegen de overweldigingen van opstandelingen gelden moet.

Hoe ernstig, voor het overige, de crisis wezen moge, in welke een samenloop van noodlottige omstandigheden Europa, en Holland meer byzonder, heeft ingewikkeld, zullen de pogingen des Konings, kalm te midden der algemeene beweging, steeds strekken om, door vereeniging van gematigdheid met vastheid van wil, het onweder te bezweren. Op het voorbeeld der magtigste Souvereinen zal hy voor den noodwang kunnen wyken, door die zynzer onderdanen, welke zich aan zyn gezag onttrokken hebben, aan hun lot over te laten, maar nimmer zal hy aan deze de regten van Holland ten offer brengen. Een bedaard onderzoek nu den Koning overtuigd hebbende, dat de preliminaire artikelen de dierbaarste belangen des vaderlands aan den opstand ten spel zouden geven, kan hy deze niet aannemen en moet hy op nieuw van de zyde der vyf Mogendheden vorderen; gelyk ik zulk by deze de eer hebbe, in hoogstdezelfs naam te verrigten, de uitvoering der wederzydsche verbindtenis tusschen de Mogendheden en den Koning gesloten, wat de eerste betreft by de protocollen n°. 11 en 12, en ten aanzien Z. M. door hoogstderzelve toetreding tot de grondslagen der scheiding, welke de conferentie zelve in haar 19de protocol heeft verklaard te zyn "onherroepelyk."

Van sedert het begin des Belgischen opstands heeft de Koning niet opgehouden bewyzen te geven, dat hem het medewerken tot behoud van de algemeene vrede aan het hart lag; maar Z. M. kan niet toegeven aan het beginsel, dat deze vrede ten koste der eeren en des welzyns van Holland alleen te verwerven moet war-

den; een beginsel te gader strydig met het gevoel van zyn goed regt en zyn waardigheid, en met het belang zelf van het behoud des algemeenen vredes, welke, verre van in duurzaamheid te winnen, niet anders dan hevig geschokt zoude kunnen worden, door een volk, gehoorzaam aan de wetten, en getrouw aan zyne instellingen, te gaan opofferen aan eene bevolking, die de maatschappelyke banden verbroken heeft en de regten van anderen niet eerbiedigt. De Koning rekent te veel op de vriendschap en de verlichte staatkunde zynr bondgenooten, om zich niet te vleijen, dat zy deze gevoelens met hem deelen zullen. Overbodig zoude het zyn hier op te merken, dat het behoud van Europa's vrede niet alleen afhangt van de medewerking van België; dat er alzoo voor dezen vrede niets gewonnen zoude zyn door het geschilpunt van Brussel naar 'sGravenhage over te brengen, en dat de noodzakelykheid, waartoe zich de Koning mogt gedwongen zien, om gewapenderhand billyke voorwaarden van scheiding te wachten te verwerpen, juist die crisis zoude doen geboren worden, welke de wyze en menschlievende bedoelingen der vyf mogendheden zoeken voortekomen.

Wat de keuze van een Souverein voor België betreft, beroept zich de Koning op de verklaring der vyf Hoven, in het 12de en 19de protocol vervat, dat, namelyk, te hun oog de Souverein van dat land noodwendig aan de beginselen van het bestaan des lands zelf beantwoorden moet; door deszelfs persoonlyken toestand aan de veiligheid der naburige Staten voldoende moet zyn; te dien einde, zonder eenige terughouding of uitzondering, de schikkingen, voorkomende in de protocollen 11 en 12, moet aannemen, en zich in staat bevinden, derzelver vreedzaam genot aan de Belgen te verzekeren.

Ten gevolge dezer verklaring, die door des Konings aanneming der grondslagen van scheiding, in het 12de protocol vervat, eene verbintenis jegens denzelfden geworden is, zoude Zyne Majesteit, ingevalle een Prins, tot de souvereiniteit van België geroepen, deze souvereiniteit aanvaardde en er bezit van nam, zonder vooraf de gezegde schikkingen aangenomen te hebben, dien Vorst niet anders kunnen beschouwen, dan als door deze daad, alleen in eene hostile houding tegen haar geplaatst en als haren vyand.

Ik neem deze gelegenheid vollyverig te baat, om uw Excellentie te verzoeken, de verzekering myner hoogachting wel te willen aannemen.

'sGravenhage den 12den July 1831.

(Geteekend) VERSTOLK VAN SOERLEN.

Aan HH. EE. de Heeren Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruisen en Rusland, in Konferentie vereenigd te Londen.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van de Curaçoesche eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patentregt sedert primo July tot ultimo September 1831 uitgeschreven en bezorgd zyn, zoo hebben wy overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierby kennelyk te maken, dat de Raad van Politie op aanstaanden Woensdag den 9den dezer maand des voormiddags te elf ure in de Raad kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal, om tot 'smiddags te twaalf ure zitting te houden, ter aanhooring en beslissing over de belangen der genen, dewelke vermeenen mogten redenen van bezwaar tegen de aan hen bezorgde rekeningen te hebben.

Gearesteed op Curaçao den 4den November 1831, het 18de jaar van Zynr Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato usupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende: dat, ingevolge artikel 18 des bestaanden reglements omtrent het burgerregt in de Nederlandsche West-Indische Kolonien, de genen welke zich meer dan een jaar en zes weken in eenige kolonie hebben opgehouden, hetzý middeleerwyl al dan niet admittie tot inwoning of wel al dan niet admittie tot het burgerregt bekomen hebbende, verpligt zyn tot het præsteren

van den Schutterlyken dienst, zonder echter daarom te deelen in de voorrechten by art. 2 deszelfs reglements aan het burgerregt verbonden.

En willende de voormelde bepaling in werking brengen ten aanzien van al de genen, dewelke zich by de invoering van het voormelde reglement omtrent het burgerregt op dit eiland bevonden hebben, en zich thans bevinden, buiten genot van het burgerregt en vallende in de termen der voorsz. bepaling.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als bepaald wordt by deze:

1. Al de genen dewelke zich by de invoering in deze kolonie van het reglement omtrent het burgerregt in de Nederlandsche West-Indische Kolonien, op dit eiland bevonden hebben en op den nader te bepalen tyd nog bevinden zullen, wanneer dezelve zich meer dan een jaar en zes weken alhier hebben opgehouden en in de termen vallen van art. 18 van het evengemelde reglement, zullen zich voor de Commissie ter inschryving tot en vrystelling van den Schutterlyken dienst vervoegen, om tot het præsteren van den gemelden dienst ingeschreven te worden; onverminderd de vrýheid aan dezelve by het gemelde reglement toegekend om, overeenkomstig de bepalingen daarvan, in het burgerregister ingeschreven te worden of het burgerregt te verkrijgen.

2. De voormelde Commissie zal op de door dezelve te bepalen en bekend te maken dagen, plaats en uur zitting nemen, om de hiervorenbedoelde dienstpligtigen in te schryven, onder zoodanig corps van de burgermagt, waar het zal behooren, na alvorens beoordeeld te hebben de redenen tot vrystelling van persoonlyken Schutterlyken dienst, welke door de dienstpligtigen mogten voorgedragen worden.

Gearesteed op Curaçao den 18den October 1831, het 18de jaar van Zynr Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato usupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 3den November 1831.

DE Commissie ter inschryving tot en vrystelling van den Schutterlyken dienst, zal voor de derde en laatste maal, op Donderdag den 10den dezer des voormiddags te elf ure, op het Gemeente Huis zitting houden, ten einde als nog inschryving te doen van de genen, dewelke by de publicatie van den HoogEd. Geest. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie dd. 18den der laatstledene maand October zyn opgeroepen en versuimd hebben zich tot inschryving als by de gemelde publicatie is vermeld te vervoegen voor de gemelde Commissie, dewelke ingevolge advertentien deswege, op den 27sten October ll. en heden zitting heeft gehouden.

In naam der Commissie,
De Kommandant der Schuttery,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den November 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Onzen voor 15 Centen; terwyl de Franche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op ponne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den November 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrietten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op ponne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Politie, belast met het Pùblik Ministerie, als daartoe geautoriseerd door den HoogEd. Geest. Heer Directeur dezes eilands, verbiedt by deze ten strengste het afsteken van Vuurpylen of andere vuurwerken hoe ook genaamd, zoo wel in het Stads district als in de buiten divisien; zulende jegens de genen die dit verbod op eenigerhande wyze overtreden de oplegging der pnaliteiten vastgesteld by de wet, waarby het afschieten van vuurwerken zonder permissie verboden wordt, worden ingeroepen of gevorderd.

Commissariaat van Politie, den 8ten October 1831.
De Commissaris voornoemd,
Mr. J. B. GRAVENHORST.

NAAR AMSTERDAM,

Zal zoo spoedig mogelijk vertrekken het Nederlandsche snel zeilende gekoperde Brikschip

MARIA & JACOBA.

Voor Vracht of Passagie, vervoege men zich by den Kapitein aan boord of ten Kantore van

J. J. POOL.

Den 5den November 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

31. bark Flor de Lamar, Fransoo,	Aguadilla
golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
— Casualdad, Chirino,	Cumarebo
— La Cometa, Ja. Isen,	Adiolca

NOVEMBER.

1. — Florencia, Ventura,	Puerto Cabello
bark Trinidad, Hands,	Coro
3. golet Merian, Demey,	Barcelona
bark Margaritha, Buelta,	Coro

UITGEKLAARD—OCTOBER.

29. golet Valenciãna, Rita,	
-----------------------------	--

NOVEMBER.

1. — Billow, Webb,	
bark Dove, Bovell,	
3. golet Gysbertha, De Brof,	

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE NIEUWS-PAPIEREN.

Uit eenen geloofwaardigen brief van Batavia van den 23sten Maart dezes jaars, wordt het gerucht, hetwelk vroeger in omloop was, bevestigd; namelyk dat Peking, de bekende hoofdstad van China, met ruim twee miljoenen inwoners en onmetelyke schatten, eensklaps gezonken en in een meer veranderd is.—Amst. Atlas.

Parys, Aug. 9.—Den 10den July heeft kapitein Corrao, zeevarende brik la Thérèse, zakkende van Tsapani naar Singapore, op Stellen, tusschen 27 gr. 5 m. Noorder Breedte en 10 gr. 28 m. Ooster lengte, een nieuw eiland in de Middellandsche Zee zien ontstaan. Hetzelve verheft zich 12 voeten boven de oppervlakte der Zee; in het midden is een vuurberg, waaruit gloeiende lava stroomt. Het eiland dat, naar den ontdekker, Corrao genaamd wordt, is met een nevel als omgeven. Deze kapitein is den 30sten July te Marseille aangekomen. Na hem, hebben ook andere schippers het nieuwe eiland en den nieuwen vuurspuwenden berg gezien.

Parys, Aug. 24.—Het gebeurde te Marseille heeft hier ter stede een diepen indruk gemaakt, en elders in het zuiden vry wat beweging doen ontstaan. Te Toulon schynt de rust alleen bewaard door de tegenwoordigheid van een talryk garnizoen. Den 15den is het tusschen de lieden, welke de openbare processie volgden, en de zogenaamde liberalen tot een gevecht gekomen, waarby de eerstgenoemden meester zyn gebleven, en den volgende dag hebben de overwinnaars hun behaald voordeel vervolgd; een aantal liberalen van de straat geknagd, en eenigen hunner gewond, ja zelfs gedood.—Het blad van den abt de la Mennais het welk reeds onder het bewind van Karel X. de Jacobynsche beginselen heeft verkondigd, ten einde, by eene eventuele omwenteling, onder die vlag te kunnen blijven voortzeilen, wil het doen voorkomen, dat het atsel van de legitimiteit volstrekt geen aandeel heeft aan het voorgevallene, en dat al het gebeurde moet worden toegeschreven aan den godsdienstigen zin der Marcellanen. Deze berigten strooken echter geenszins met de andere opgaven, welke langs onderscheidene wegen, omtrent de bedoelde wanorde, zyn ontvangen. In alle komt voor, dat de geestelykheid de processie in het openbaar heeft verordend, ten einde de krachten der partijen te loeren kennen; dat de liberalen, of liever eenige jonge lieden diers party, zyn begonnen met den kreet van *leve de vrýheid*, en dat die niet alleen is beantwoord met *leve het kruis*, *leve Maria*, maar met *leve de Carlisten*, *weg met de liberalen*. Zeker is het, dat by de herovering van het kruis, het welk in handen der liberalen was gevallen, verscheidene priesters zeer werkzaam zyn geweest, en dat, na dat de processie weder naar de hoofdkerk was teruggekeerd, een derzelve van den kansel de behaalde overwinning heeft aangekondigd, en de aanwezigen heeft doen zweren, om de godsdienst en de geestelyken tot het uiterste te verdedigen.

De wanorde van den folgenden dag is te weeg gebracht door dien men algemeen verbreidde, dat de liberalen op nieuw pogingen zouden aanwenden, om het heroverde kruis weder meester te worden.

Den 17den is door de tydige tusschenkomst van de troepen der bezetting en der nationale garde de rust niet gestoord.

De maire van Marseille heeft in eene proclamatie, by welke de menigte tot rust wordt vermaand, beide partijen in het ongelyk gesteld, en verklaard, dat de eene, in naam der godsdienst, den burgeroorlog; de andere, in naam der vrýheid, de regeringloosheid beoogt. De proclamatie behelst onder andere: "By, in de daaf godvruchtige mannen, welke alleen van vrede en eendragt gewagt, en naar het voorbeeld van den Heland, liefde en toegewendheid predikt, voegt U niet by die dweepzieken en wreedaards, welke, met den porjaari in de hand, hunne broeders dwingen, om te roepen *leve God*, die van alle eeuwigheid is;—en gy, die de vrýheid van de losbandigheid weet te onderscheiden, zoudt U af van de aanstokers van onrust en wanorde, welke niet waardig zyn de zaak te dienen, welke wy verdedigen."

Gravenhage, Aug. 16.—Officiële berigten van den prins van Oranje, uit Leuven, van den 13den, des namiddags ten 3 ure, houdende in, dat genoemde stad dien dag door de Belgische troepen aan de 1ste brigade der 3de divisie is overgegeven; dat onze troepen aldaar wel zyn ontvangen; dat Z. K. H. tusschen Tirlemont en Leuven van den Franschen maarschalk Gerard de tyding heeft ontvangen, dat het Fransche leger reeds tot Grez, voorwaarts van Wavre, was voortgerukt, en tevens het officieel berigt van de schikkingen tusschen Z. M. den Koning van Holland met Frankryk verzekerd blyft.

De prins sluit zyn berigt met eene zeer voordeelige getuigenis over het uitmuntend gedrag van het geheele corps artillerie, hetwelk by Leuven in het vuur is geweest, en wel by name van de battery veld-artillerie van de Wall en de battery houwitsers Cochoorn, als mede over dat van al de officieren der algemeene en byzondere staven.

Aug. 17.—Uit den brief, welken Z. E. de minister van buitenlandsche zaken den 9den aan Z. M.'s gezant te Parys heeft gezonden, blykt, dat de Fransche minister den 4den aan genoemden gezant heeft verklaard, dat, daar de onafhankelykheid van België door het hervatten der vyandelykheden werd bedreigd, de hulp van Frankryk was verlangd, en zoude worden verleend, weshalve het Nederlandache leger, byaldien het niet dadelyk terug trok, een Fransch leger te bestryden zoude hebben, en de Fransche gezant zich uit 'sGravenhage zoude verwyderen.

Zr. Ms. gezant te Parys is daarop, en wel by den bedoelden brief van den 9den, gelast geworden, te verklaren in substantie: dat men in 'sGravenhage niet weet, dat de onafhankelykheid van België door de mogendheden is erkend, zoo lang dat land zich niet heeft onderworpen aan de grondslagen van scheiding, vervat in de annexe A van het 12de protocol, door de mogendheden zelve als onwankelbaar verklaard; dat de mogendheden zelve middelen van bedwang zouden hebben beraamd, om die grondslagen te doen eerbiedigen; dat de militaire maatregelen des Konings alleen moeten worden beschouwd als een middel, om daartoe te geraken; dat de aanval derhalve geenszins gerigt is tegen de onafhankelykheid van België, noch onregtmatig kan worden beschouwd, daar dezelve alleen strekt, om datgene te werk te stellen, hetwelk door al de mogendheden redelyk en zigtvaardig is verklaard; dat men zich alzoo vleit, dat zich geen Fransch leger in België zal vertoonen, maar dat, zoo het tegendeel mogt plaats hebben, het Hollandache leger dadelyk zoude terug trekken, vermits Z. M. al de vyf mogendheden als zyne vrienden en bondgenooten beschouwt.

Aug. 19.—Men spreekt alhier van eene poging, welke te Tirlemont door de Belgen zoude zyn aangewend, om Z. K. H. den prins van Oranje, door middel van eenen sluipmoord, het leven te bederven. Terwyl de prins met den Franschen maarschalk Gerard, in eene koets door die stad reed, zoude een schot op hoogstendzelve gelost zyn, zoo dat de kogel door het rytuig vloog, doch Z. K. H. gelukkiglyk niet raakte. Daarna aan de poort gekomen zynde, zoude een gewapende Belg, met ontblooten sabel, het rytuig besprongen hebben, dreigende den prins te vermoorden, doch zoude de booswicht door het eskorte van den Franschen maarschalk dadelyk gegrepen en gefusilleerd zyn.

Aug. 23.—Prins Willem van Oranje, welke het vertrouwen dergenen, die steeds ook op hem hunne hoop hadden gevestigd, niet heeft te leur gesteld, maar op nieuw en met de daad heeft getoond voor altyd aan het dierbaar vaderland te zyn verbonden, is heden, met prins Frederik, en verzeld door de prinsessen en vorsten zonen, uit het leger alhier aangekomen. Overal, waar de vorsten zyn gepasseerd, en ook hier ter stede, zyn zy door oud en jong, aanzienlyken en geringen, met eene onbeschryfelyke vreugde en geestdrift ontvangen en verwelkomd. De vorsten, zigtbaar getroffen door de ondubbelzinnige en zeer treffende blyken der algemeene dankbaarheid, zyn aan het koninklyk paleis afgestapt, en door hunnen eerbiedwaardigen vader, enzen geliefden Koning, op het balkon ontvangen, en in het aanzien van eene onzettende en juichende menigte aan het hart gedrukt. Ter gelegenheid van den heugelyken feestdag wordt dezen avond geillumineerd.

Rotterdam, Aug. 23.—Heden zyn de prinsen, uit het leger terugkeerende, alhier onder het voorbeeldelooze vreugde-gejuich eener overgrootte menigte, gepasseerd. Al de schepen vlagden; de Maas was bedekt met sloepen en schuiten, en een ieder beyverde zich om 'sKonings zonen op het hartelyk te verwelkomen. Des ochtends was het op de Belgen veroverde geschut overgezet; ook by die gelegenheid heeft de menigte eenen daverenden vreugde-kreet doen opgaan.

'sHertogenbosch, Aug. 23.—Gisteren is een Fransch hoofd-officier met depeches in het hoofdkwartier van Tilburg aangekomen.

—Naar men verzekert, wordt Z. M. tegen den 28 verwacht, om het leger in oogenschouw te nemen. De corpeen vrijwillige jagers der hoogeschoolen moeten by Oorschot vereenigd worden, ten einde aldaar de dankbetuiging te erlangen van hunnen Koning, voor hunne betoonde volharding en vaderlandsliefde.

Haarlem, Aug. 24.—Het hoofdkwartier van het Fransche leger, hetwelk vooreerst met het handhaven der politie in België belast is, was den 18den nog in Tirlemont. Tongeren is mede door een Fransch regiment infanterie bezet. Uit de opgave nopens de plaatsing van onderscheidene andere regimenten, tot de Fransche armee behoorende, is op te maken, dat de brigades en divisien zich nog niet in dier voege hadden gevormd, als bepaald was geworden.

Fransche en Engelsche berigten getuigen van de schaamte en moedeloosheid, welke, ondanks de snorkery en onbeschaamdheid der Belgische bladen, de gemoederen in Brussel en elders in België heeft bemagtigd. In de eerstgenoemde leest men, onder andere: "Men solynt hier (in Brussel) een kluchtspel te spelen, en men heeft niet alleen eene proclamatie aangeplakt, waarby de burgerwacht voor hare bewezene diensten en betoonden moed wordt bedankt, maar ook iemand gevonden, welke dit stuk heeft willen ondertekenen; hetzelfde is echter byna overal afgescheurd.— Leopold, dien het niet aan gezond verstand ontbreekt, zwygt, en verduurt al de vernederingen, aan welke de leiders onzer omwenteling hem hebben blootgesteld.— Hy heeft menige verandering in het oog, en rekent op de tegenwoordigheid der Fransche troepen, maar zal wellicht die standvastigheid niet bezitten, welke tot het uitvoeren van dergelyke onderneming gevorderd wordt."

Een Engelsch berigt uit Brussel van den 16den houdt n: "De jammerlyke nederlagen door de Belgen dezer dagen geleden, hebben hen geheel en al ontmoedigd. Daar heerscht eene zigtbare treurigheid in deze hoofdstad. De Koning is terug, maar om zyn paleis is het stil en eenzaam; zyne onderdanen durven hem niet in het aangezicht zien."

Het Belgisch bewind is alweder terug gekomen op den maatregel, om het leger te ontbinden en dan op nieuw te organiseren; waarschylyk, om op zoodanig eene wyze nog een aantal officieren, welke anderszins gevaar liepen van verwyderd te worden, te behouden. Over dit gewigtig punt zal eene commissie beslissen, welke bestaat uit de generaals de Wautier, Duval en de kolonels Brixhe, Buzen, en nog een vyfde van gelyk alloo. Van de armee zelve wordt weinig meer meld. De overblyfselen van het leger der Schelde worden in Leuven, die van de Maas in Luik vereenigd. De bezetting van Antwerpen trekt zich in de stad terug en verlaat de werken aan de landryde van de citadel. Men heeft den generaal Chassé pogen te bewegen, om de inundatie, achter het Vlaamsche hoofd, waardoor de veilige gemeenschap van het kasteel, in weerwil van het geschut van het Noorder-fort is verzekerd, te doen ophouden, doch die bevelhebber heeft zulke zeer wyslyk geweigerd, alvorens hy daartoe bevelen zoude hebben bekomen.

Omtrent de laatste heldendaad der Belgen, het binnendringen van vrijwilligers in Tirlemont, tydens het verbyf des prins van Oranje aldaar, inelden hunne bladen: "Dezen ochtend zyn de vrijwilligers binneng gekomen, om de Hollanders, die te lang bleven, te verjagen. Gedurende eenige oogenblikken heeft ouder de inwoners geen geringe schrik geheerscht. De vrijwilligers hebben zich naar den herberg begeven, om zich van den persoon van den prins van Oranje meester te maken. De generaal Buzen heeft het bevel gegeven, om de drift dier lieden, welke door de inwoners met den naam van Belgische kozakken bestempeld werden, te bedwingen."— Dit berigt bewyst genoegzaam, hoe het destyds in Tirlemont is gesteld geweest; dat echter dit gespuis door de Franschen die stad is uitgejaagd; en dat een dergenen, die den prins in persoon hadden bedreigd, door dezelve in ter neder geslagen, wordt verzwegen.

De Belgische bladen houden zich nu bezig met de aanstaande verkiezingen, en elke party, te weten, die der gaestelykheid, der liberalen, der Franschgezinden en dergenen, welke de welvaart en vryheid, die België onder het gezag der Nassau's genoten heeft, niet kunnen vergeten, tracht zich te doen gelden. Men is benieuwd te vernemen, hoedanig de keuze, in dergelyken stand van zaken, en by de aanwezigheid van een Fransch leger in België, zal uitvallen. Het bewind van vorst Leopold schynt Maastricht en geheel het hertogdom Luxemburg nog als integrerende deelen van België aante merken.

UITTREKSELS UIT NIEUWYORKSCHE NIEUWS-PAPIEREN.
ITALIE.

Rome, July 11.

Zie hier eene vertrouwelyke aantekening van den Kardinaal Bernetti aan alle de zaakgelastigden van de Romeinsche Staten.

"Het bevrydende Oostenryksche leger moet de staten van den Paus verlaten; deze gebeurtenis heeft in het hart van den heiligen vader eene levendige smart veroorzaakt, omdat hy vreest dat de rust op nieuw zal gestoord worden; ik beveel U alle mogelyke maatregelen te nemen, en tot dien opzigt geef ik U in naam van den heiligen vader onbepaalde magt. Straft vooral van het begin af aan met gestrengheid, opdat de kwaal zich niet uitbreidt. Weet verders dat Z. M. de Keizer van Oostenryk 24,000 man ter beschikking van den heiligen vader gelaten heeft die zich gedeeltelyk te Comacchio, gedeeltelyk te Ferrare en het overschot op de grenzen der Romeinsche staten moeten ophouden. De Generaal Frimont heeft aan de commissien van Bologne en van Romagne 8,000 geweren doen uitleveren, welke onder de mannen die den heiligen vader toegewyd zyn, verdeeld zyn geworden. Dus verduubelt uwen yver en waakzaamheid; zendt elken dag rapporten over den staat van uw district en wys de middelen aan waarvan gy U bediend hebt om aan het oogmerk van den heiligen vader te voldoen. Ingeval van vooroordeel, of van in hechtenis neming van verscheidene personen, vermydt alle gerucht making en geest onmiddelyk berigt daarvan aan den gouverneur van Rome.

"Gegeven aan het Secretariaat van den staat, den 9den July."

TH. BERNETTI, kardinaal.

Franca, July 13.

De edict van den Paus van den 5den dezer maand, verrouform aan de algemeene wensch te voldoen, heeft in gansch Romagne het levendigste misnoegen verwekt. M. Grassy prolefaat van Bologne, weigerde in het eerst om hetzelfde aftekondigen uit vrees van eenen opstand; ondertusschen, na zyn raad byeen verzameld te hebben, stonde hy er in, maar de aangeplakte bevelen werden door het volk verscheurd, en na verloop van eenige minuten, bleef er geen spoor meer van over.

De Oostenrykers hebben gisteren Romagne verlaten, en de laatste detachementen moeten den 16den dezer maand Bologne ontruimen. De garnisoenen zyn op eene voorloopige wyze van Bologne af tot aan Cesene door eene burger wacht vervangen geworden; en ten bewyze strekt van hoe weinige magt het Roomsche gouvernement in dat land vindt, is dat hy verpligt is geweest om opteroepen, ten einde dit Corps te vormen, degenen zelve die de nationale garde onder de regering van den opstand uitgemaakt hebben. De burgers hebben zich met deze zending niet willen belasten dan onder de tiddrukkelyke voorwaarde dat zy hunne oude uniformen zouden behouden en dat zy geen Pausselyke kokarde zoude dragen, deze voorwaarde is aangenomen geworden. Op alle punten waar de burger wachten dienst doen, wordt de grootste rust gehandhaaft; maar deze rust zal niet lang duren; overal waar de pausselyke troepen komen, wordt het gemeen onrustig. De Paus heeft de politie van Rome aan de burger wacht toevertrouwd, en de moordenaar Battaglini, aan het hoofd van 5 a 6,000 man trekt met geforceerde marsch op Romagne aan.— Hy heeft met zich artillerie en krygsvoorraad, meer dan het noodig is, om een tweede oproer te bewerken, en men zou byna gelooven dat de Paus en de Oostenrykers naar niets anders verlangen.

Turin, July 17.

In weerwil van de schoone beloften van eene algemeene vergeving en vergetelheid van het verledene, vervolgt Karel Albert met alle gestrengheid de vaderlanders die in de laatste bewegingen deel gehad hebben.— Nieuwe in hechtenisnemingen zyn gedaan geworden, en hunne processen worden met de grootste werkzaamheid voortgezet. Karel Albert heeft alle volkomene gemeenzaamheid verloren; het misnoegen is buitengewoon, de zeer uitgestrekte voorzigtigheid van de vaderlanders houdt alleen tegen eenen opstand die niet nalaten kan uittebarsten zoo de oorlog tusschen Oostenryk en Frankryk uitbreekt.

DUITSCHLAND.

Frankfort, July 17.

Volgens de laatste brieven uit Weenen, was de Cholera Morbus nog 44 mylen van deze hoofdstad. Pesth was omsingeld, en eindelyk was men geneedzaakt om ook strengere maatregelen in Weenen te nemen. De Keizer heeft besloten, om de stad niet te verlaten wat er ook mogt gebeuren. Hy verlangt om in het midden van zyne getrouwe Weeners te blyven wonen, aan wie zyn vertrek niet nagelaten zou hebben den moed te ontnemen. Hy heeft aan de andere leden van de Keizerlyke familie laten weten dat hy wenschte dat zy zyn voorbeeld zouden volgen.

Verders hebben de publieke amptenaren order gekregen om zich niet van hunnen post te verwyderen; zy mogen ook geene passen bekomen. Een gezondheids kordon uit 36,000 man der uitgelezene troepen samengesteld, zal zoo het mogelyk is, de hoofdstad tegen den inval van het kwaal beschermen, en ten einde het gebrek aan levensmiddelen voortekomen hetwelk van dezen maatregel zoude kunnen ontstaan, zyn de bakkers belast om zich van noodige granen te voorzien ten einde voor het onderhoud der inwoners gedurende drie maanden te zorgen. De instituten Josephinum en Theresianum genoemd, zullen in pesthuizen veranderd worden. De ondervinding heeft geleerd dat de Joden door hunne morsigheid en hunne levenswyze aan de besmetting byzonderlyk onderhevig zyn, en aan geen Joed van Polen komende, wordt veroorloofd om door Braun (Moravie) te gaan, terwyl zy te Praag, te Pesth en waarschylyk welhaast ook te Weenen in naauwe kwartieren zullen opgesloten worden, alwaar zy in zeer groot getal opgegehoopt zyn, en welke de politie doet reinigen.

Te Brody, volgens brieven van deze landstreek, is de aansteekende ziekte geheel en al opgehouden, maar zy maakt te Limberg verschrikkelyke verwoestingen, 50 a 60 menschen komen dagelyk om.

Men begint te Frankfort, maatregelen tegen de Cholera Morbus te nemen. Men is bezig een quarantaine huis opgerigten voor de vreemdelingen die van verdachte plaatsen komen en een pesthuis voor menschen die van de besmetting aangetast zouden zyn.

Liefhebberij Komodie,

"On fait ce qu'on peut
Non pas ce qu'on veut."

DE Werkende Leden brengen inits deze ter kennis van de Heeren Leden Intekenaren dat de representatie van

L'AVARE,

Blyspel in vyf Bedryven.

op aanstaanden Maandag den 7den November zal plaats nemen.

NB.—De Leden die in gebreken zyn gebleven hunne Contributie over het derde kwartaal te voldoen, worden vriendelyk verzocht dezelve vóór den dag der representatie aantezuiveren.

Den 29sten October 1831.